

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Iustitia Et Ivre, Continens Tractatus De Prudentia, Fortitudine, &
temperantia, de Ieiunio, & Iustitia generaliter sumpta, de Iustitia
commutativa, nempe de Pactis, & Contractibus in genere, de Promissione,
& Donatione liberali, de Commodato, & Deposito, de Mutuo, & Vjura, de
Emptione, & ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Index Tractatum, Disputationum, Punctorum, & Paragaphorum huius
septimae partis Operis Moralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76677)

INDEX

TRACTATVVM, DISPVTATIONVM, Punctorum, & Paragraphorum huius septimæ partis Operis Moralis.

TRACTATVS I.

Et in ordine trigessimus, de prudentia, fortitudine, & temperantia. pag. 1

DISPVTATIO I.

De Prudentia virtute. pag. 2

PUNCT. I. *Q*uid sit prudentia, & qualiter ab aliis virtutibus distinguatur. *ibid.*

II. Quotuplex sit prudentia. *ibid.*

III. Qualiter aduersus prudentiam pecces. p. 3

DISPVTATIO II.

De Fortitudine virtute. *ibid.*

PUNCT. I. Quid fortitudo, & quæ illius functiones. p. 4

II. De virtutibus fortitudini annexis & vitiis oppositis. *ibid.*

DISPVTATIO III.

De Temperantia. pag. 6

PUNCT. I. Quid sit temperantia, quotuplex, & quæ vitia ei opposita. *ibid.*

II. De abstinentia virtute. p. 7

§. 1. De his quæ sub præcepto Ecclesiastici ieiunij continentur, & maxime de abstinentia à carnibus, ouis, & lactiniis. *ibid.*

2. De abstinentia à duplici refectioe sub præcepto ieiunij contenta. p. 9

3. De hora refectiois præcepto ieiunij designata. p. 11

4. Quibus diebus, & quo iure, & sub qua obligatione obseruandum sit ieiunium. p. 12

5. Qui lege ieiunij teneantur, quique excusentur. p. 14

PUNCT. III. De vitio insensibilitatis, seu stuporis abstinentiæ opposito. p. 17

IV. De gula vitio per excessum abstinentiæ opposito. p. 18

V. De sobrietate virtute, & ebrietate vitio ei opposito. p. 19

VI. De castitate, & virginitate. p. 20

VII. De luxuria castitati opposita. p. 21

§. 1. Quid sit luxuria, & quæ eius species. *ibid.*

2. De fornicatione simplici, & immundicia ei annexa. *ibid.*

3. De vitio contra naturam. p. 24

PUNCT. VIII. Explicantur sigillatim virtutes temperantiæ annexæ, earumque vitia. p. 26

TRACTATVS XXXI.

De iustitia Cardinali virtute. pag. 29

DISPVTATIO VNICA.

De His quæ iustitia generaliter sumpta comprehenduntur. *ibid.*

PUNCT. I. **D**e iure quod est obiectum iustitiæ. *ibid.*

II. Quid sit iustitia. p. 30

III. An præter hanc iustitiam specialem assignanda sit alia generalis, seu legalis. *ibid.*

IV. De diuisione iustitiæ simpliciter dictæ in suas species. p. 31

V. Quid sit ius, dominium, vsusfructus, vsus, habitatio, emphyteusis, feudum, libellus, superficies, seruitus, & possessio, & qualiter hæc distinguantur. p. 32

VI. Quibus & in quæ dominium competere possit. p. 34

VII. Quorum bonorum filij familias, serui, clerici, & religiosi dominium habeant. p. 35

§. 1. Expenduntur bona quorum filij familias dominium habent. *ibid.*

2. Quorum bonorum serui, & mancipia dominium habeant. p. 37

3. Quorum bonorum dominium clericis, & religiosis interdictum sit. *ibid.*

PUNCT. VIII. Quo pacto ius in re, & dominium rerum corporalium, & incorporalium compares. p. 38

IX. Quo pacto hominis dominium alteri quæri potest, & seruitus personæ constitui. p. 39

X. Quæ potestas dominis in seruos concedenda sit, & an ipsi permissum sit à domino fugere. pag. 41

XI. Quibus in euentibus libertatem serui obtineant. *ibid.*

XII. Qualiter dominium animalium acquiratur, & acquisitum deperdatur. p. 42

XIII. Quousque venatio, piscatio, & aucupium prohiberi possit. *ibid.*

XIV. Qualiter peccent, & ad restitutionem teneantur, punitiveque debeant piscationem, venationem, & aucupium prohibitum exercentes. p. 43

XV. Columbaria qualiter sustineri possint, de quæ columbarum aucupio. p. 44

XVI. Qualiter dominium siluarum, & pascuorum acquiratur. *ibid.*

XVII. Thesauri dominium qualiter compares. p. 45

XVIII. Qualiter acquiratur dominium bonorum quæ nullius fuerunt, vel quæ pro derelictis habentur. pag. 47

Punctorum, & Paragraphorum.

- XIX. Quibus dominium bonorum incertorum vacantium competat. *ibid.*
- XX. Quo pacto per ædificationem, & plantationem dominium acquiratur, & quid de molendinis dicendum est. p.48
- XXI. Qualiter per scriptionem, pictionem, formationem, accessionem, confusionem, mixtionem, alluvionem dominium acquiras. p.49
- XXII. De translatione dominij in alterum ex lege p̄scriptionis. p.50
- §. 1. Quid sit p̄scriptio, & ob quam causam introducta, & an ei renunciari possit. *ibid.*
1. An p̄scriptionis beneficium pro foro conscientie proficit? p.51
2. An sint aliqui qui nec p̄scribere possint, nec aduersus eos currat p̄scriptio. p.52
3. An sint aliqui qui nec p̄scribere possint, nec aduersus eos currat p̄scriptio. p.52
4. Expenduntur conditiones p̄scriptioni necessariae specialiter prima conditio. *ibid.*
5. Expenditur secunda conditio p̄scriptioni requisita quæ est titulus. p.53
6. Declaratur tertia conditio requisita ad p̄scriptionem quæ est bona fides. p.54
7. Qualiter dubium bonam fidem p̄scriptioni necessariam impediatur. p.55
8. An error inuincibilis iuris bonam fidem, & p̄scriptionem excludat. *ibid.*
9. An mala fides authoris noceat bona fidei successori quominus rem alienam vsu capere possit. p.57
10. An mala fides respectu vnus impediatur p̄scriptionem respectu alterius. p.58
11. Expenditur quarta conditio de tempore requisita p̄scriptioni rerum mobilium. p.59
12. De tempore quo res immobiles p̄scribuntur. *ibid.*
13. De tempore requisito ad p̄scribendum ea quæ mobilia, & immobilibus adherent. p.61
14. Quo tempore aduersus principem p̄scriptio completatur. p.63
15. Quæ res p̄scribi non possint. p.64
16. Qualiter p̄scriptio currat, dormiat, interrumpatur, vel continetur. p.66
17. Quibus non concedatur in integrum restitutio aduersus p̄scriptionem peractam. p.67
- PUNCT. XXIII. De vsu fructu legali, & conuentionali. p.68
- §. 1. Quo pacto vsu fructus constituatur. *ibid.*
2. Quibus obligationibus vsu fructuarius astringitur. p.69
3. De alienatione vsu fructus, & rei vsu fructuaria. p.71
4. Quibus modis vsu fructus finiatur. *ibid.*
- PUNCT. XXIV. De natura, & efficacia possessionis. p.72
- §. 1. Quid sit possessio, & quotplex. *ibid.*
2. Quibus modis possessio comparetur. p.73
3. Quæ privilegia competant possidenti. p.76
4. Quæ remedia possessori concessa sint vt possessio nem obtineat, retineat, & recuperet. *ibid.*
5. Possessio qualiter probetur, & an in ea detur appellatio. p.79
6. Qualiter possessio tam naturalis, quam ciuilis amittatur. p.80
7. De effectibus possessionis bonæ fidei nimirum p̄scriptione, & fructuum acquisitione. p.81
8. An possessor qui à principio fuit bona fide, & postmodum mala superuenit possit rem alienam, & fructus eius retinere. p.84
9. Qualiter malæ fidei possessor rem possessam restituere teneatur. p.85
10. Quomodo malæ fidei possessor fructus ex re male possessa restituere teneatur. p.87
11. In restitutione fructuum quæ expensæ deducendæ sunt à possessore bonæ vel malæ fidei. p.88
- Per. de Castro Palao de Inst. & Iure.*

TRACTATUS XXXII.

De iustitia commutativa seruanda in contractibus. p.90

DISPUTATIO I.

De pactis, & contractibus in genere. *ibid.*

PUNCT. I. Quid sit pactum, & contractus, & qualiter perficiatur. *ibid.*

II. Quomplex sit pactum, seu contractus. p.91

III. Quom obligacionem, & actionem contractus inducat. p.92

IV. Qui contrahere possint. p.93

§. 1. Qualiter mente capti, surdi, & muti contrahere prohibeantur. *ibid.*

2. Quomque prodigo interdictum sit contrahere. *ibid.*

3. Qualiter prohibeatur seruus cum aliis & cum suo domino, princeps, & iudex cum subditis, tutor cum pupillo, aduocatus cum suo cliente, medicus cum infirmo, coniux & religiosus contrahere. p.95

4. Minor & pupillus quomque contrahere possint. p.96

5. Quo pacto specialiter circa immobilia, & mobilia pretiosa minor, & pupillus se gerere debent. p.97

6. Filius familias quomque celebrate contractus possit. p.99

PUNCT. V. De contractu puro quomque obligacionem inducat. p.100

VI. De obligatione contractus in diem. p.101

VII. De contractu sub conditione. p.103

VIII. De contractu sub modo. p.106

IX. Contractus alternatiuus quam obligacionem inducat. p.107

X. De contractu annuo qua ratione ab annuo legato differat. p.109

XI. De tempore, loco, contractusque probatione. *ibid.*

XII. Qualiter contractus ex metu, dolo, vel incertitudine infirmantur, & iuramento roborantur. p.110

XIII. Quomque contractus ex re aliena infirmi sint. p.111

XIV. Quomque infirmantur contractus ex re alteri debita. p.111

XV. Expenduntur aliquot quæstiones ex quibus superior doctrina dilucidior redditur. p.114

XVI. De dissolutione obligationis contractuum. *ibid.*

§. 1. Qualiter nonatione, & delegatione obligatio contractus dissoluatur. p.115

2. Qualiter obligatio compensatione dissoluatur in foro externo. p.116

3. Qualiter in foro conscientie compensatione debitum extinguatur. p.119

4. Qualiter voluntate contrahentium, iuramento decisorio, iudicis sententia, & rei debite interitu contractus obligatio cesset. p.120

5. Quo pacto obligatio debiti creditoris remissione cesset. *ibid.*

6. Qualiter remissione prelati obligatio reddendi debita cesset. p.121

PUNCT. XVII. De causis ob quas à debiti solutione excusari debitor potest. p.122

§. 1. Qualiter necessitas extrema debitum soluendum extinguat. *ibid.*

E. 2. An

Index Tractat. Disput.

2. An idem dicendum sit de necessitate graui, & iactura status. ibid.
 3. An iactura rerum ordinis superioris excuset restitutionem faciendam rerum ordinis inferioris. p. 123
 4. An prætextu lucri acquirendi excusari possit debitor à restitutione præstanda. p. 125
 5. An excommunicatio creditoris debitorem excuset à debiti solutione. ibid.
 6. An solutio debiti cessura in damnum creditoris, vel alterius personæ, aut communitatis excuset debitorem. ibid.
 7. Quo pacto cessio bonorum solutionem debiti excuset. p. 126
 8. An si leges, vel dones Titio centum cum totidem eis debeas excuseris à debiti solutione. p. 128
 9. An si tradas debitum viro fideli censearis eo ipso ab obligatione soluendi liberatus, tametsi ipse creditori non reddiderit. p. 129
 10. An quando debitor excusatur à restitutione facienda teneatur damnum eueniens, & lucrum cessans compensare. ibid.
 11. Vtrum debitor teneatur legatum, fideicommissum, vel hæreditatem sibi delatam acceptare vt creditoribus satisfaciatur. Itemque laborare, muniaque aliqua exercere quibus comparare possit bona sufficientia creditoribus satisfaciendis, vel potius hæc omnia validè, & licitè repudiare valeat? p. 130
- PUNCT. XVIII.** De executione contractus, debitaque illius solutione. ibid.
- §. 1. Quid sit solutio, restitutio, & satisfactio, & qualiter inter se differant, sintque necessaria ad salutem. p. 131
 2. An vnum pro alio solui, vel restitui inuito creditore possit? p. 132
 3. An debitum integrè soluendum sit, vel possit pro parte creditore inuito. p. 133
 4. An singuli hæredes alii deficientibus teneantur debita defuncti soluere? p. 134
 5. Pro quo debito censenda sit facta solutio, cum debitor variis debitis adstringitur. ibid.
 6. Quo in loco, & quibus expensis solutio facienda est. p. 135
 7. Quo tempore solutio præstanda sit, & an mora purgari possit. p. 136
 8. Quibus teneatis debita incerta soluere. p. 137
 9. Quibus debita certa soluenda sunt. p. 138
 10. An solutione facta creditori mei creditoris liber sim à debito iterum soluendo. p. 139
 11. An ex solutione facta filio, famulo, domestico procuratori creditoris, vel alteri simili personæ liber sis à debito. ibid.
 12. An exactione facta ab alio, quam à creditore liber sis ab obligatione soluendi. p. 140
 13. De ordine seruando in solutione debiti certi cum incertis, & quorum debitor non habet dominium. ibid.
 14. An creditor ratione rei venditæ omnibus creditoribus certis in solutione sit præferendus. ibid.
 15. An debitum funebre prius soluendum sit quam omnis alia debita hypothecaria, & priuilegiata. p. 141
 16. An creditores hypothecarij personalibus præferendi sint, & qui ordo inter eos seruandus. p. 142
 17. Qualiter creditores priuilegiati inter se prælationem habeant. p. 145
 18. De ordine seruando in solutione debiti personalibus creditoribus. p. 146
 19. An inter debita ex delicto, & debita ex contractu sit aliquis ordo necessario seruandus. ibid.
 20. An ex creditoribus personalibus pauperi possit integrum debitum soluere creditore diuine insoluita. p. 147
 21. An primo petenti possit debitum soluere, cum non quis aliis creditoribus eiusdem ordinis satisfaciatur, ipse que solum retinere. ibid.
 22. Quibus in euentibus concedatur conditio indebiti, seu repetitio indebiti soluti. p. 148
 23. Quomodo solum indebitum vi sententiæ quæ in rem transit indicatam repeti possit. p. 149
 24. An facta renuntiatione conditioni indebiti, & conditioni sine causa, & omni legum auxilio possit solum indebitum repetere. p. 150
 25. Quo pacto creditor agere possit, vt sibi debitum soluatur. ibid.
 26. Quomodo liceat creditori suum debitorem in carcerem mittere, vt debitum recuperet. p. 151
 27. Qualiter mulier priuilegio gaudeat ne in carcerem detrudatur. ibid.
 28. Quo pacto milites, nobiles, magistri, Doctores priuilegio gaudeant, ne ob debita possint in carcerem induci. p. 152
 29. Quomodo clericus à carcere excusetur quantumuis debita non soluat. p. 154
- PUNCT. XIX.** De restitutione in integrum circa contractus. p. 156
- §. 1. Quibus restitutio in integrum concedatur. ibid.
 2. Quibus in euentibus hæc restitutio in integrum minoribus, Ecclesiæ, & reipublicæ concedatur. p. 157
 3. Expenduntur casus frequentiores in quibus minores non restituuntur. p. 159
 4. Qualiter restitutio in integrum concedenda sit. p. 160
 5. Quibus competat restitutionem in integrum petere. p. 161
 6. Aduersus quos restitutio in integrum peti potest. p. 163
 7. Quo pacto restitutio in integrum petenda est. ibid.
 8. Apud quem iudicem peti debet restitutio in integrum. ibid.
 9. An minor, & maior in eadem causa concurrentes concessa restitutione minori censetur maiori concessa. p. 164
- ### DISPUTATIO II.
- De promissione, & donatione liberali.* ibid.
- PUNCT. I.** Quid sit promissio, pollicitatio, stipulatio, & donatio, & qualiter differant. ibid.
- II.** An promissio, seu donatio acceptance promissarij, seu donatarij indigeat, vt firma sit, & obligationem inducat? p. 165
- III.** Quo pacto promissio, seu donatio acceptanda sit. p. 166
- IV.** Quo pacto acceptanda sit promissio, seu donatio, cum promissarius, vel donatarius abest. ibid.
- V.** Qui potestatem habeat pro absentibus stipulandi. p. 168
- VI.** An facta stipulatione pro absente aliis qui de iure absente stipulari possunt promissio, seu donatio renouari valeat. p. 169
- VII.** An facta donatione, seu promissione generum aliquod imponere possit, aut impostum remouere. p. 170
- VIII.** Qualis & quanta sit promissionis obligatio. p. 172
- IX.** An ex promissione ob turpem causam prædicta obligatio oriatur. ibid.
- X.** Oriantur obligationes soluendi quæ ob opus

Punctorum, & Paragraphorum.

- opus bonum alias debitum promissa sunt. p.173.
- XI. Expenduntur promissiones iure naturali & politico irritae. p.174
- XII. Quibus in euentibus licitum sit promissionem acceptam non exequi. ibid.
- XIII. Quid sit donatio, & de differentia donationis inter viuos à donatione causa mortis, p.175
- XIV. Quando censetur donatio inter viuos, quando causa mortis. ibid.
- XV. Qui donare possunt. p.176
- XVI. An filiusfamilias pubes donare mortis causa possit. ibid.
- XVII. Qualiter minores causa mortis donare possunt. p.177
- XVIII. Mulier an donare mortis causa possit. ibid.
- XIX. An vltarius manifestus donare causa mortis possit. p.178
- XX. De donatione ob turpem causam, quousque valida. ibid.
- §. 1. Qualiter coniugati bona communia in turpes vsus valide possunt expendere. ibid.
2. De insumptis turpiter à milite, & clerico qualiter hæc possunt repetere. p.179
3. Quousque religiosi donare ob turpem causam possunt. p.180
- PUNCT. XXI. Quibus donationes fieri non possunt. ibid.
- §. 1. Qualiter prohibeantur vltra debitum stipendium munera iudicibus. ibid.
2. An teneantur in foro conscientie iudices, alique ministri quibus dona concessa sunt animo alliciendi eorum voluntatem, vt intra limites iustitie dantibus quoad fieri possit faueant restituere ante sententiam declaratoriam criminis. p.182
3. An ex dispensatione regis possit aliquis licite munera accipere, & retinere. ibid.
4. Que probatio sufficiat, vt iudex tanquam corruptus damnetur. ibid.
- PUNCT. XXII. Que sit donatio remuneratoria, & que ad ipsam requirantur. p.183
- XXIII. De donatione insinuationem exigente. ibid.
- §. 1. Que donatio insinuationem requirat. ibid.
2. Que comprehendantur sub donatione insinuationem exigente. p.184
3. An huic insinuationi valide renunciare possis maxime accedente iuramento. p.185
4. An donatarius retinere possit excessum donationis non insinuatæ dum à donante non repetitur. ibidem.
5. Quibus in euentibus donatio quantumvis excedens consistere possit absque insinuatione. ibid.
- PUNCT. XXIV. De donatione omnium bonorum. p.186
- §. 1. Que donatio ratione quantitatis iure communi, & regio Castellæ, prohibeatur. ibid.
2. An donatio omnium bonorum valida sit si iuramento firmetur. p.187
3. Que donationes omnium bonorum censentur validæ, & sustinendæ. p.188
- PUNCT. XXV. De donatione inter coniuges. p.189
- §. 1. Que donatio inter coniuges irrita sit. ibid.
2. Quo pacto donatio inter coniuges morte donantis firmetur. p.190
3. An donatio inter coniuges morte civili confirmetur, sicuti confirmatur morte naturali. p.192
4. An hæc donatio inter coniuges ita morte confirmetur, vt rei donatæ dominium & fructus donatario competant ab eo die quo donatio facta est. Et eadem quæstio est de donatione patris ad filium. ibid.
5. An iuramento hæc donatio inter coniuges firmetur, sicuti firmatur morte naturali. p.193
- Fer. de Castro Palao de Inst. & Iure.*

6. Quibus in euentibus secluso iuramento & morte coniugis donantis valida sit & irrevocabilis donatio inter coniuges. p.194
7. An donatio remuneratoria inter coniuges valida sit & irrevocabilis. p.195
8. De donatione titulo dotis. ibid.
9. De donatione inter coniuges causa mortis. p.196
- PUNCT. XXVI. De donatione inter patrem, & filium. p.197
- §. 1. Quibus in euentibus donatio inter patrem & filium prohibita sit tum iure communi, tum regio Castellæ. ibid.
2. Expenduntur casus in quibus donatio inter patrem & filium valida sit, & firma. ibid.
- PUNCT. XXVII. Expenduntur aliqui casus frequentiores, in quibus præsumptio donationis sumitur. p.198
- XXVIII. An donata Ecclesiasticis personis animo non soluendi gabellam possint à iudice laico reuocari. p.200
- XXIX. De reuocatione donationis filiorum natiuitate. ibid.
- §. 1. Qualiter filiorum natiuitate donatio perfecta reuocetur. p.201
2. An beneficio dictæ leg si vnquam renunciari possit maxime iuramento apposito. ibid.
3. Examinatur, an dispositio leg. si vnquam locum habeat, cum donatio Ecclesiæ, alterive loco facta est. p.202
4. An dicta dispositio leg. si vnquam locum habeat in donatione remuneratoria, & ob causam. ibid.
5. An si filij moriantur viuo donatore conualescat donatio quæ eorum natiuitate fuit reuocata. p.203
6. Habeatne locum dispositio leg. si vnquam. Cod. de reuocand. donat. cum donans tempore donationis liberos habeat, si deinde alios susceperit. ibid.
- PUNCT. XXX. De reuocatione donationis inofficiose. ibid.
- §. 1. De donatione excessiua facta extraneo. ibid.
2. De donatione excessiua filiis facta, cum postmodum alij nascuntur. p.204
3. An alienata à parentibus titulo oneroso ad legitimas reuocare. ibid.
- PUNCT. XXXI. De reuocatione donationis ob ingratitudinem. ibid.
- §. 1. Que sint causæ ingratitudinis, ob quas donatio perfecta reuocatur. ibid.
2. An donans renuntiare possit maxime iuramento apposito facultati sibi concessæ donationem reuocandi ob ingratitudinem donatarij. p.206
3. An donatio remuneratoria, & ob causam ob ingratitudinem donatarij reuocetur. ibid.
4. An actio reuocandi donationem transeat ad hæredes. p.207

DISPVATIO III.

- De commodato, & deposito.* p.208
- PUNCT. I. Quid sit dolus, & culpa iuridica, & casus fortuitus. ibid.
- II. Quid sit commodatum, quid depositum, & quotuplex, & quo pacto inter se differant. ibid.
- III. Qualiter commodato, & deposito vti possis. p.209
- IV. Qui deposito, aut commodato teneantur. p.210
- V. An aliquando commodatum repeti possit antetempus pro quo concessum sit, & precarium, & depositum cum primum conceditur. ibid.
- VI. Quousque recipiens commodatum, vel precarium teneatur
- § 2

Index Tractat. Disput.

- teneatur ex rei commodatae interitu, vel deterioratione. p.211
VII. Ex qua culpa depositarius teneatur. p.212
VIII. Teneatur commodatarius, depositarius, conductor &c. cum iactura propriarum rerum res commodatas, depositas, conductas, & pignoras seruare. p.213
IX. De obligatione commodantis, & commodatarij comparatione rei commodatae. ibid.

DISPUTATIO IV.

De mutuo & usura. p.214.

- PUNCT. I.** Quid sit mutuum, & qualiter ab aliis contractibus differat. ibid.
I. Qualiter de mutuo constare debet, vt mutuatarius compellatur soluere. p.215
III. De mutuo filiofamilias facto. ibid.
IV. De mutuo facto pupillo, vel minori. p.217
V. De mutuo facto ciuitati, vel Ecclesiae. p.218
VI. Quousque rectoribus ciuitatum, & prouinciarum praesidibus mutuum dare, vel accipere prohibitum sit. p.220
VII. De exceptione non numeratae pecuniae. ibid.
VIII. Quid sit usura, quotuplex, & quo iure prohibita. p.222
IX. Qualis receptio rei temporalis ultra sortem occasione mutui usuram constituat. p.223
X. An materia usurae sit, si vi mutui exigas à mutuatario amicitiam, & familiaritatem, laudem, iniuriam remissionem, & alia similia. p.224
XI. Num si exigas à mutuatario, vt officium, vel beneficium tibi vel alteri conferat, remutuet, tuas scholas frequenter, ex tua officina emat, in tuo molendino molat, domumque iusta mercede conducatur &c. usuram committas. ibid.
XII. Expenduntur alij casus quae frequentes in quibus usura intercedere potest. ibid.
XIII. An sit usura mutuari cum pacto, eadem pecunia in specie, eadem quantitas mercium soluatur, quando creduntur plures esse valiturae. p.225
XIV. Num obligare mutuatarium ad executionem alias debiti sit usura. p.226
XV. An ratione lucri cessantis, vel damni emergentis possit aliquid ultra sortem exigi. p.227
XVI. An in penam debiti congruo tempore non soluti possit aliquid ultra sortem exigi. p.228
XVII. An ratione periculi in recuperanda sorte possit aliquid ultra sortem exigi. p.229
XVIII. An ob assicurandam sortem possit pretium à mutuatario exigere. p.230
XIX. Qualiter creditor usuram committat fructus pignoris accipiendo. ibid.
XX. Qualiter gener excusetur ab usura non computando in dotem fructus ex pignore dotali perceptos. p.231
XXI. An gener, eiusque haeredes soluto matrimonio possint fructus pignoris dote non soluta suscipere, & quid de vxore mortuo viro. p.232
XXII. An proprietarius fructus pignoris feudalis recipere possit absque usura non computandos in sortem, & quid de proprietario vsufructus, & emphyteusis. p.233
XXIII. An pactum legis commissoriae usuram contineat. p.234
XIV. Qualiter montes pietatis ab usura excusentur. p.235
XXV. An usurarius dominium eorum comparet quae per usuras acquirit, & quid de acquisitis ex pecunia usuraria, & contractibus celebratis. p.236
XXVI. Qualiter peccent, & ad restitutionem te-

- neantur concurrentes ad usuram. ibid.
XXVII. Qualiter pecces mutuum sub usuris eiusdem generis. p.237
XXVIII. Qui sint iudices criminis usurarum. ibid.
XXIX. Qui censentur usurarij manifesti. p.239
XXX. Quae sint poenae usurariis indictae. ibid.

DISPUTATIO V.

De contractu emptionis, & venditionis. p.241

- PUNCT. I.** Quid sit emptio, & venditio. ibid.
II. Quod sit pretium rerum venalium. p.244
III. An res quae nec pretium legitimum, nec vulgare habent possint vendi quanti contraheutes inter se conuenierint. ibid.
IV. Licitum ne sit triticum, aliasque merces vendere ultra legitimum pretium seruata aequalitate pretij naturalis, seu vulgaris, quod alias seclula lege iustum esset. p.245
V. An exteri, clerici, & religiosi obseruare teneantur legem pretium frumenti, aliarumque mercium taxantem. ibid.
VI. An triticum licite possit semper vendi ad pretium lege taxatum. p.244
VII. An iniquus sit contractus, quo triticum vendis pretio à lege taxato sub conditione quod emptor alias merces simul assumat, vel sibi vendat. p.245
VIII. Expenduntur aliquot casus, de quibus est dubium, an taxa frumenti excedi licite possit. ibid.
IX. An cuiuslibet siue clerico, siue diuiti liceat frumentum in farina, & pane cocto ad pretium à lege regia praescriptum vendere? p.246
X. Qualiter vendens triticum ultra taxam puniendus sit. p.247
XI. Quibus poenis afficiantur triticum ementes ad reuendendum. ibid.
XII. Quibus ex causis res vendi possit carius quam per se valeat. p.248
XIII. Quibus in euentibus liceat minoris emere anticipata solutione quam emeretur, si merces statim traderentur. p.249
XIV. An ratione donationis admixta possit esse emptio, vel venditio pluris, vel minoris iusto. p.251
XV. An si scias breui tempore pretium mercium diminuentium, vel augendum, possis pretio minus currenti emere, aut vendere. ibid.
XVI. An intermedius cui aliquid vendendum, vel emendum committis designato pretio possit incrementum, vel decrementum illius sibi retinere. p.252
XVII. De laesione intra, & extra dimidium iusti pretij. p.253
§. 1. Quid requiratur, vt laesio sit intra vel extra dimidium iusti pretij. ibid.
2. An in foro conscientiae, & in Ecclesiastico laedens intra dimidium obligandus sit laesionem reparare. ibid.
3. Quibus in euentibus detur actio laeso intra dimidium. p.254
4. Quo pacto deceptis ultra dimidium iusti pretij laedens ueniatur. p.255
5. An beneficium leg. 2. Cod. de rescind. vendit. locum habeat in venditione ex decreto iudicis. p.256
6. An locum habeat dicta lex 2. Cod. de rescind. vendit. cum venditor concius erat valoris, & estimationis rei vendendae. Et eadem questio est de emptore pretium excessiuum concedente. ibid.
7. An dictum beneficium leg. 2. habeat locum si venditor

Punctorum, & Paragraphorum.

- ditor fecisset pactum, vt reddendo pretium emptori res sibi redderetur. p.257
8. Quibus in contractibus locum habeat remedium leg. 2. C. de rescind. vendit. ibid.
9. Expenduntur aliqui contractus in quibus non est locus dictæ leg. 2. Cod. de rescind. vendit. p.259
10. Ex quibus causis decepti ultra dimidium iusti pretij excludantur à beneficio d. leg. 2. Cod. de rescind. vendit. ibid.
11. An aduersus tertium possessorem in quem res vendita est agere venditor possit. p.262
12. An agenti remedio d. leg. 2. obstet exceptio melioramentorum. ibid.
13. Qualiter agenti remedio l. 2. Satisfaciendum sit. ibid.
14. Rescissa venditione ex remedio leg. 2. resoluitur ne hypotheca intermedio tempore contracta. p.264
15. Quo tempore duret actio ex remedio leg. 2. ibid.
- PUNCT. XVIII. Quæ res vendi possunt. p.265
- XIX. An possis compelli rem propriam vendere, aut alienam emere? p.266
- XX. Num vendita re censearis totum vendere, & quidquid illi est accessorium. ibid.
- XXI. Num re vendita cum expressione quantitatis si postmodum reperiatur maioris, vel minoris quantitatis debeat pretium augeri, vel diminui. p.267
- XXII. An vitium rei venditæ teneatur venditor emptori detegere, vel e contra emptor illius bonitatem venditori. p.268
- XXIII. An facta contractu emptionis, & venditionis, venditor teneatur rem venditam tradere cum possit, vel satisfaciatur soluendo interesse. p.270
- XXIV. Cuiam contrahentium res vendita pereat, vel deterior fiat ante traditionem. p.271
- XXV. Num fructus rei venditæ pendentes emptorij, vel venditori pertineant. ibid.
- XXVI. Cuiam fructus post venditionem ex re vendita nascituri pertineant. p.272
- XXVII. Quisnam præferendus est, cum res diuerso tempore pluribus vendita sit. p.274
- XXVIII. Teneatur ne venditor emptori, de euictione. p.275
- §. 1. Quibus in contractibus obligatio euictionis locum habeat. ibid.
2. Quando possit emptor agere de euictione. p.276
3. Quæ teneatur præstare emptor, vt de euictione agat. ibid.
4. Expenduntur casus in quibus non est locus euictionis. p.278
5. Quibus obligationibus astringatur venditor, cum de euictione tenetur. p.280
6. An actio de euictione transeat ad immediatum successorem. p.281
- PUNCT. XXIX. De venditione, & emptione retractui subiecta. ibid.
- §. 1. Qui retractus iure nostro regio concedantur. ibid.
2. Quæ res retrahi possunt. p.282
3. Quibus ius retrahendi competat. p.284
4. Qui in retractu præferendi sint. p.286
5. Quæ in venditione locum habeat retractus sanguinis. ibid.
6. Num retractus locum habeat in contractibus cum venditione similibus. p.288
7. Quod tempus retractui concessum sit. p.289
8. Quas condiciones seruare teneatur retrahens res patrimoniales. p.291
9. Num impediri retractus possit ex consensu venditoris, vel penitentia retrahentis. p.293
10. De retractu titulo communionis. ibid.
11. De retractu ob bonum commune. p.295
- PUNCT. XXX. Qualiter emptio, & venditio mutuo contrahentium consensu dissoluatur. ibid.
- XXXI. De venditione cum pacto reuocandi. ibid.
- §. 1. An pactum reuocandi venditioni oppositum licitum sit. ibid.
2. An facta pacto reuocandi in fauorem venditoris compelli emptor ad reuocandum possit. p.296
3. An pactum reuocandi nullo termino appposito ita perpetuum sit, vt nullam præscriptionem admittat. p.297
4. An vendens sub pacto reuocandi intra quinquennium possit eo transacto reuocare, si partem pretij intra quinquennium soluit. ibid.
5. Num minor emens cum pacto reuocandi obligare ad reuocandum possit absque decreto iudicis. ibid.
6. Num res vendita sub pacto reuocandi redimi in patre possit. p.298
7. Num ius redimendi ex pacto competens possit in alium transferri. ibid.
8. Quod ius competat venditori in re vendita ex venditione sub pacto redimendi. p.299
9. Ad quem fructus rei venditæ sub pacto reuocandi pertineant. ibid.
10. Soluenda ne sit gabella ex venditione facta vi pacti reuocandi. p.300
- PUNCT. XXXII. De venditione sub pacto legis commissoriæ, & adiectionis in diem. ibid.
- XXXIII. An venditiones, & emptiones reciprocarum diuerso pretio, quas Hispani mohatras, seu baratras appellamus validæ, & licitæ sint. p.301
- XXXIV. De monopolij qualiter illicita sint. p.302
- XXXV. Qualiter fallacis, & mendacis venditio illicita reddatur. p.303

DISPUTATIO VI.

- De censu, seu annuo redditu.* p.304
- PUNCT. I. Quid sit census, & quotuplex. ibid.
- II. Qualiter census testamento constitutus licitus sit. ibid.
- III. De censu donatione constituto. p.305
- IV. De censu per transactionem instituto. ibid.
- V. De censu pœnali conuentionali. p.307
- VI. Qualiter condemnatione census constituatur. ibid.
- VII. De censu emptio. p.308
- VIII. An census temporis cursu constitui possit. p.309
- IX. Qualiter bona solutioni census supposita obligata sunt, quod est querere, quæ hypotheca, vel quæ seruitus ex census constitutione contrahatur. p.310
- X. Qualiter emptio census realis licita sit. p.311
- XI. Num census personales liciti sint inspecto iure naturæ. ibid.
- XII. Sitne licitus census realis, vel personalis minori pretio ad determinatum tempus quam sit cumulus pensionum. p.312
- XIII. An census vitalitius, seu in incertum numerum annorum licite emi possit. ibid.
- XIV. An redditus annui inter bona immobilia, vel mobilia computentur. p.313
- XV. Quæ condiciones seruandæ sunt in censuum constitutione ex bulla Martini V. Calixti III. Pij V. ibid.
- XVI. Expenduntur condiciones quæ ex bulla Pij V. obseruandæ
- ε 3

Index Tractat. Disput.

- obseruanda sunt in constitutione censuum. p. 314
- XVII. Qui emere, vel vendere redditus possint. p. 318
- XVIII. De successore censuarij. p. 319
- XIX. De participante pretium census. p. 320
- XX. Qualiter plures eiusdem annui redditus censuarij esse possint. ibid.
- XXI. Qualiter hæredes, tertijque possessores obligentur censum suorum prædecessorum recognoscere. p. 321
- XXII. De pretio ad constitutionem census requisito. p. 322
1. Quod sit legitimum pretium census. ibid.
 2. An census constitutus vendi possit minori pretio quam census denuo creatus. p. 323
 3. An census infra iustum pretium emptus nullus sit, vel veniat ad æqualitatem reducendus. p. 324
 4. Num census institui possit mercibus loco pretij subrogatis. ibid.
 5. Num ex pecunia debita census constitui possit. p. 325
 6. An ex pecunia credita census creari possit. p. 326
 7. Qualiter probetur pretium censuario traditum esse, vel possit cogi tam ipse quam eius successores ad annuam præstationem. p. 327
- PUNCT. XXIII. Ex quibus rebus census constitui potest. p. 328
1. An necessario constituendus sit in rebus immobilibus, & fructiferis. ibid.
 2. An census super persona censuarij, & super omnibus suis bonis generaliter sumptis constitui possit. ibid.
 3. An census necessario super bona propria, & libera constituendus sit. p. 329
 4. De censu reali constituto in bonis feudalibus, seu emphytenis subiectis. ibid.
 5. De censu constituto in bonis maioratus alienarique prohibitis. p. 330
 6. Qualiter in superficie, usufructu, usu & habitatione, seruitutibus, bonisque communibus census referuari, consignari possit. p. 331
 7. An in bonis constante matrimonio quæsitis, & in fundo dotali census constitui à marito, vel ab eisdem simul possit. ibid.
 8. Quo pacto in bonis profectitiis, aduentitiis, & castrensibus census creari possit tum à parente, tum à filiis. p. 332
 9. Qualiter in bonis Ecclesiasticis, aut ad Ecclesiasticas personas pertinentibus census creari possit. ibid.
- PUNCT. XXIV. De conditionibus, & pactis in creatione census frequenter appositis. p. 333
1. An census creari possit, sub pacto ne possit redimi saltem intra determinatum tempus. ibid.
 2. An licita sit census constitutio sub pacto ne per partes redimatur. ibid.
 3. An licita sit emptio census sub pacto redimendi. p. 334
 4. An licita sit emptio census sub pacto redimendi ad emptoris beneplacitum. ibid.
 5. Ad census institui possit sub pacto, vt si pensio intra biennium, vel triennium soluta non fuerit liceat emptori sortem repetere, vel incidat in commissum. p. 335
 6. De alijs pactis quæ frequenter interuenire solent in re censui supposita. ibid.
 7. Valeat ne pactum, vt termino præfixo censuarius pensionem soluat in domo creditoris, alioqui mittatur nuntius cum censuarij expensis ad exigendum. p. 336
 8. An pactum vt debitor fundum censui suppositum tradat creditori, vt ex eius fructibus pensionem

- accipiat & quod superest debitori reddat restituendum sit. p. 337
9. Num pactum de anticipata pensionum solutione sustinendum sit. ibid.
- PUNCT. XXV. Debeaturne gabella ex censu consignatiuo, & à quibus personis, & quo loco solenda. ibid.
- XXVI. De fideiusoribus pro securitate census adiectis. ibid.
1. Possint ne fideiusores exigi pro securitate rei censuræ, & pensionis. ibid.
 2. An debitor census possit, vel teneatur loco prioris fideiusoris alium subrogare. p. 338
 3. An fideiusor compellere possit debitorem, vt eum à fideiussione liberet. ibid.
 4. De fideiusoribus approbatoribus vulgo de abono qualiter obligentur. p. 339
- PUNCT. XXVII. De quibusdam clausulis censuali contractui frequenter appositis. p. 340
- XXVIII. An scriptura in contractu censuali necessario interuenire debeat. ibid.
- XXIX. De pensionibus, seu redditibus exigendis. p. 341
1. Quando pensio soluenda sit, & an per partes solui possit, & an competat emptori ius repetendi sortem ob non solutam pensionem. ibid.
 2. Qualiter à censuariis, eorumque hæredibus pensio exigenda sit. ibid.
 3. An condemnatus ad soluendas pensiones decurias possit non obstante illarum solutione opponere de nullitate redditus constituti. p. 342
 4. Expenditur modus, & forma procedendi in exigenda pensione censuali. ibid.
 5. Quo remedio vt possunt creditores, vt facile, & celeriter decurias pensiones à monasterio exempto exigant. p. 343
 6. Qualiter executiones, & possessiones creditorum tertij oppositione impediuntur. p. 344
- PUNCT. XXX. An cesset reddituum census, si censuarius dimittat res censui suppositas. ibid.
- XXXI. An pereunte re censui supposita census pereat. ibid.
- XXXII. An si emptor census accipiat à venditore pignora, veluti vasa aurea, & argentea redditus currat. p. 345
- XXXIII. Num annuus redditus præscriptione extingui possit. ibid.
- XXXIV. An compensatione annuus redditus extinguatur. p. 346
- XXXV. Num ex mutua successione debitoris creditori obligatio personali, & hypothecaria extinguatur. p. 347
- XXXVI. An dilatio moratoria à principe, vel creditore debitori facta cursum reddituum extinguat. ibid.
- XXXVII. De redemptione census. ibid.
1. An census per partes redimi possit emptore immutato. ibid.
 2. An redemptio census præstanda sit in pecunia numerata. p. 348
 3. In qua pecunia census redimendus est. p. 349
 4. An cum in medio, vel in fine anni redemptio census præstatur, teneatur redimens, pensiones pro rata temporis elapsi simul cum sorte solvere ibid.
 5. An censuarius redimens censum teneatur vocare creditores sui creditoris. ibid.
 6. A quo census redimendus sit. ibid.
 7. An oblatione absque consignatione, & depositione census redditus extinguatur. p. 351
 8. An redempto censu qui tibi datus erat in vicum fructum, usufructus pereat. p. 352

Punctorum, & Paragraphorum.

9. An stantibus pluribus cohæredibus debitoribus si vnus velit redimere suam partem possit cogere alios cohæredes ad redimendum. *ibid.*
10. Quibus competat ius offerendi sortem, & redimendi censum. *ibid.*
11. Num cum creditor in possessionem rerum censuarium mittitur ex causa iudicati sic census censetur redemptus, vt censuarium non possit possessionem renouare. p. 253
- PUNCT. XX XVIII. Quo pacto creditores census omnibus aliis creditoribus præferendi sit. p. 354
- XX XIX. An hypothecca ex facultate regia constituta pro sorte censetur constituta pro redditibus illius sortis soluendis. *ibid.*

DISPV TATIO VII.

De cambio. p. 355

- PUNCT. I. Quid, & quotuplex sit cambium, & qualiter ab aliis contractibus differat. *ibid.*
- II. Quo titulo lucrum accipi possit in cambio reali, minuto seu manuali. *ibid.*
- III. Qualiter peccet famulus pecuniis sui domini cambium instituens. p. 356
- IV. Quo titulo campfor lucrari possit accipiens hic pecunias, vt alibi reddat. p. 357
- V. Quo titulo lucrum campfor comparare possit, si ipse prius det pecunias, vt alibi recipiat. *ibid.*
- VI. An prædicta cambia cum lucro intra idem regnum institui possint. *ibid.*
- VII. An sint tituli alij præter supradictos, vt possit campfor auctarium recipere. p. 358
- VIII. Licetum ne sit cambium cum lucro concessum ei qui nullam pecuniam habet in loco solutioni dei inato. *ibid.*
- IX. Sine licetum cambium cum pro campforio respondet campforis procurator. p. 359
- X. An campfores depositariis stipendium pro deposito, illiusque solutione exigere possint, vel ab ipsis exigi. *ibid.*
- XI. An campfores pignus, vel fideiussores præstare teneantur, vel è contra campforij. p. 360
- XII. Ad quid campfor obligare possit campforium, si termino constituto non soluerit. *ibid.*
- XIII. An teneatur campfor solutionem sortis acceptare non soluto cambiorum detrimento, seu interesse. *ibid.*
- XIV. Expenduntur conditiones à Pio V. requisitæ pro cambij contractu. *ibid.*
- XV. An campfor negare possit cambium in locum sibi minus lucrosam, vt compellat sumere in locum, vbi maius lucrum comparabit. p. 361

DISPV TATIO VIII.

De contractu societatis. *ibid.*

- PUNCT. I. Quid sit societatis contractus. *ibid.*
- II. Quibus modis societas contrahatur. p. 362
- III. Num in societate in qua alter pecuniam confert, alter operam, censetur pecunia communicata, ita vt finita societate diuidenda sit. *ibid.*
- IV. Cum alter pecuniam, alter industriam confert, & pecunia perit maximè ante operas exhibitas, num iactura communis sit, an tantum pecuniam apponentis. p. 363
- V. Liceat ne lucrum saluo capitali in societate comparare. *ibid.*
- VI. Num supradicta seruari possint in societate super animalibus inita. p. 364

- VII. Quæ expensæ, quæne damna ex communibus bonis societatis solui debent. *ibid.*
- VIII. Ex qua culpa teneatur socius damnum alijs socijs obueniens refarcire, & an possit plures societates inire. p. 365
- XIX. An inter patrem, & filium sub eius potestate constitutum, & cum pupillo, vel minore contrahi societas possit. *ibid.*
- X. An cuiuslibet sociorum datum sit à societate recedere. p. 366
- XI. Quibus in euentibus dissoluatur societas. *ibid.*
- XII. Qualiter socijs, aliisque personis concessum sit ne conueniatur vltra quam facere possunt. p. 367

DISPV TATIO IX.

De societate coniugum quoad dotem, & bonorum participationem. p. 368

- PUNCT. I. Quid sit dos, & quotuplex. *ibid.*
- II. Quotuplex dos marito nomine vxoris constituatur. p. 369
- III. An res emptæ, vel permutata pro dote dotis priuilegia habeat. p. 370
- IV. Qui teneantur dotem constituere. p. 371
- §. 1. Qualiter parentes teneantur filias dotare, & in matrimonium constituere. *ibid.*
2. De obligatione aui dotandi neptem, & patru dotandi sobrinam. p. 72
3. De obligatione fratris dotandi sororem. *ibid.*
4. De hærede obligato alere, & dotare filias. p. 73
- PUNCT. V. Ex quibus bonis coniuges dotem suis filiabus designare censentur. *ibid.*
- VI. De mensura dotis. p. 374
- VII. De mensura dotis constituendæ filiabus illegitimis. p. 376
- VIII. De fideiussoribus qualiter pro dote soluenda, vel conseruanda dari possint. p. 377
- IX. De dote promissa. p. 378
- §. 1. An valida sit promissio dotis absolute facta absque vlla quantitatis determinatione. *ibid.*
2. Cui competat actio exigendi dotem à patre promissam genero postquam gener è vita decessit. *ibid.*
3. An viro debeantur redditus, & vsuræ ob promissionem dotis non solutæ. p. 379
4. De dote tradita ante nuptias, cui competant illius fructus. *ibid.*
- PUNCT. X. De confessione dotis receptæ quæ tamen recepta non est. *ibid.*
- §. 1. Confessio dotis præsumitur fieri spe futuræ numerationis. *ibid.*
2. Referuntur casus in quibus cessat prædictum priuilegium excipiendi dotem numeratam non esse. p. 380
3. An iis in euentibus in quibus negatur marito, eiusve heredibus exceptio dotis non numeratæ, negetur etiam creditoribus. p. 381
- PUNCT. XI. Quomodo maritus promissam sibi dotem exigere teneatur. *ibid.*
- XII. Quod ius competat vxori, vel marito ob cuius actionem rerum dotalium. p. 382
- XIII. Quo in euentu vxor repetere dotem à marito possit matrimonio adhuc constante. *ibid.*
- XIV. De alienatione fundi dotalis. p. 384
- §. 1. Quibus in euentibus bona dotalia quasi necessario alienentur. *ibid.*
2. Quibus in euentibus bona dotalia alienari possint à marito, vel vxore. p. 385
3. An fundum inualidè alienatum repetere maritus, vel vxor possint matrimonio constante. *ibid.*
4. Quæ requirantur, vt alienatio fundi dotalis inualidè facta,

Index Tractat. Disput.

DISPUTATIO X

De emphyteusi, & feudo.

- facta, nec renovata tempore matrimonij eo dissoluto conualescat. p. 386
- PUNCT. XV.** De communicatione bonorum inter coniuges. ibid.
- §. 1. Quæ bona, & quo pacto inter coniuges communicentur. ibid.
 2. Num lucra ex causa matrimonium antecedente provenientia communicentur. p. 388
 3. Qualiter fructus ex prædiis propriis cuiusque coniugis provenientes communicentur. p. 389
 4. Quæ bona constante matrimonio quæ sita non communicentur inter coniuges. p. 390
 5. An interitus, diminutio, melioratio, fructus, & expensæ factæ in rebus vnus coniugis alteri communicentur. p. 391
 6. Qualiter debita contracta ab vno coniuge alteri communicentur. ibid.
- PUNCT. XVI.** An dominium bonorum acquisitionum transeat ipso iure in vxorem. p. 392
- XVII.** An mulier renunciare possit bonis constante matrimonio, quæ sitis, vel quærendis, tum in fauorem mariti, tum in præiudicium creditorum. p. 393
- XVIII.** An lucra, & damna dissoluto matrimonio obuientia communicentur inter coniugem superstitem, & defuncti hæredes. p. 394
- XIX.** Quæ requirantur, vt coniux bona superlucrata & propria alienare possit. p. 395
- §. 1. Absque licentia viri nulla est alienatio. ibid.
 2. An pro repudianda, vel admittenda hæreditate licentia mariti requiratur. p. 396
 3. An pro actibus marito non præiudicantibus eius licentia requiratur. ibid.
 4. An vxori contrahenti cum marito, vel agenti contra ipsum in iudicio licentia mariti necessaria sit, & sufficiat. p. 397
 5. An dissoluto matrimonio ex causa sanitiæ, vel alterius similis teneatur vxor licentiam à marito petere ad contrahendum. ibid.
 6. Quæ licentia sufficiat, vt vxor contractum celebrare possit, vel in iudicio stare. ibid.
 7. An maritus licentiam denegans possit à iudice compelli, vt præstet. p. 398
- PUNCT. XX.** De dotis recuperatione. ibid.
- §. 1. An soluto matrimonio dominium dotis transeat ipso iure in vxorem. ibid.
 2. An dissoluto matrimonio statim dos vxori soluenda sit, & interim alenda à marito. ibid.
 3. An pro soluenda dote teneatur maritus, vel eius hæredes ultra quam facere possunt. p. 399
 4. Qua actione, & prælatione mulier recuperare dotem ab hæredibus mariti possit. p. 400
 5. Quo in loco, quibus diebus, & apud quem iudicem exigere mulier dotem à marito, vel eius hæredibus possit. ibid.
 6. An permittatur appellatio à sententia in causa dotis. p. 401
- PUNCT. I.** Vnde dicatur emphyteusis, quid sit & qualiter ab aliis contractibus differat. ibid.
- II.** Quotplex sit emphyteusis, & quibus legibus vitæ que accommodari debeat. p. 402
- III.** An ad emphyteusis, seu feudi valorem scriptura requiratur. ibid.
- IV.** Qualiter deficiente scriptura probanda emphyteusis sit, & cui incumbat probatio rem esse emphyteuticam. p. 403
- V.** Quæ obligatiõ habeat emphyteuta, & feudatarius circa rem in feudum, vel emphyteusim acceptam. ibid.
- VI.** Quam obligationem habeat emphyteuta & idem est de feudatario soluendi tributa & onera que causa rei emphyteuticæ imponuntur. p. 404
- VII.** An si res emphyteutica, & idem est de feudo pereat casu & absque culpa emphyteute in totum, vel in partem teneatur emphyteuta solvere pensionem antea conuentam. ibid.
- VIII.** De obligatione emphyteute soluendi pensionem, & idem est de feudatario præstandi obsequium. p. 405
- IX.** Expenduntur casus aliquot difficiliore in quibus dubium est, an emphyteuta incidat in commissum. p. 406
- X.** Possit ne dominus propria autoritate expellere emphyteutam propter canonem triennio non solutum. p. 407
- XI.** Qualiter emphyteuta cadens à iure ob non solutam pensionem possit moram purgare. p. 408
- XII.** Censeatur ne dominus accipiens pensionem ab emphyteuta incidente in commissum remittere caducitatem. p. 409
- XIII.** Quo pacto emphyteuta, & idem est de feudatario interdicta sit emphyteusis, illiusque meliorationum venditio. ibid.
- XIV.** Qualiter alio titulo quam venditionis alienare emphyteusim, vel seruitutem imponere irrequisito domino possit. p. 411
- XV.** De successione emphyteusis, & feudi. p. 412
- §. 1. Quotplex sit emphyteusis, & feudum quoad successionem. ibid.
 2. An filius succedens patri in emphyteusim, vel feudum parenti eiusque liberis concessum possit succedere quamuis hæres non sit. p. 413
 3. An emphyteusis, seu feudum alicui, eiusque liberis concessum extendatur ad naturales, illegitimos, spurios, & legitimatos à principe. ibid.
 4. An ad feudum, & emphyteusim femine admittenda sint. p. 414
 5. An in emphyteusi, vel feudo hæreditario possit successor repudiata hæreditate ultimi possessoris emphyteusim obtinere, cum tamen primi possessoris hæres existat. p. 416
 6. An in emphyteusi, & feudo clerici, equitesque militares, & monachi succedant. ibid.